

Transcript van het gesprek met Meikeminne Clinckspoor

Zwijgen is geen optie

[00:00:07.160] - Anthony

Ja, het tafeltje, Tom heeft het zelf gemaakt.

[00:00:10.780] - Tom

Maar het was een testje.

[00:00:11.280] - Anthony

En het is niet super stevig.

[00:00:15.780] - Anthony

Oké.

[00:00:16.150] - Anthony

Dus je moet er gewoon niet aankomen.

[00:00:17.190] - Meikeminne

Maar ik ben meestal nogal heftig.

[00:00:18.710] - Anthony

Ja, dat kan.

[00:00:49.590] - Anthony

Dat viel mij ook op als ik jouw bio las. Het eerste zinnetje is meestal hetzelfde. Meikeminne wilde altijd al kinderfilms maken. *And I don't buy it*, ergens. Als ik dat lees denk ik zo van: dat is achteraf de *narrative fallacy* van: Hier is een foto van ik op mijn drie jaar en ik had toen al een camera vast. Ja, het is toevallig. Ik vind dat ook schoon, als je dat verhaal construeert.

[00:01:15.610] - Anthony

Maar bij jou, als ik die bio lees, dan ... Is het dan wel echt zo geweest dat het altijd al duidelijk was van het zal ... Of heb je ook even dierenarts willen zijn?

[00:01:29.680] - Meikeminne

Ik heb dat echt altijd al gehad. Al van superklein, dat ik ... Ik weet gewoon echt nog dat ik die films van Astrid Lindgren keek en dat ik zei tegen mijn moeder: Dit is wat ik wil doen. En op mijn 14e heb ik dan mijn eerste film gemaakt.

[00:01:45.400] - Meikeminne

Zijn we al begonnen eigenlijk?

[00:01:48.400] - Anthony

Ja, we waren al aan het draaien als we nog beneden waren.

[00:01:50.300] - Meikeminne

Zo grappig.

[00:01:53.120] - Anthony

Dan heb je zo de wat weifelende: Zeg en hoe is het dan nog? Dat is kei schoon.

[00:02:01.320] - Meikeminne

Kei grappig, ik had dat niet door.

[00:02:05.550] - Anthony

14, oké. Dus geen dierenarts ambities gehad.

[00:02:10.350] - Meikeminne

Nee, totaal niet. Sorry, dus voor uw...

[00:02:13.070] - Anthony

Ja, nee, het is wel tof. Ik vind het wel tof dat er een keer iemand is bij wie dat het waar is. Dat is ook wel geestig. Wat hebben jouw ouders gedaan? In welke nest ben je groot geworden?

[00:02:26.140] - Meikeminne

Mijn vader heeft altijd lesgegeven op Sint-Lucas, 40 jaar lang. Is eigenlijk nog maar net gepensioneerd. En die heeft altijd kleurenstudie, model gegeven. Die zit echt helemaal in de kunst, die schildert zelf ook.

[00:02:41.650] - Meikeminne

En mijn moeder die had, op het moment dat ik klein was had die een camera in huis. Dus zij is eigenlijk degene die een soort van, die camera ... Als ik heel klein was, was er zo'n camera in huis. Een hele grote super VHS, zoiets. Echt een *huge* ding.

[00:03:01.490] - Meikeminne

Want zij maakte eigenlijk portretten in een home voor mensen met een handicap. En zij maakte portretten van die mensen om eigenlijk voor die familie een soort van houvast, een soort van dat die een biografie hadden gedurende die tijd dat die niet thuis woonden, maar dat die eigenlijk in die home woonden. Dat was mijn moeder haar taak en daarnaast had zij ook een soort van hele videobibliotheek. Dus zij nam heel veel films op en jeugdfilms en zij kwam altijd met pareltjes naar huis. Ik heb *Kes* gezien als ik echt, ik denk misschien 8 was of zo.

[00:03:34.790] - Meikeminne

Dus ik heb heel veel speciale films gezien, heel weg van de mainstream, omdat mijn moeder altijd die opnam voor de home. En dan nam ze dat mee naar huis op VHS. Dan hadden we echt zo'n stapel met allemaal van die Scandinavische films.

[00:03:51.390] - Anthony

Is zij opgeleid dan als ...?

[00:03:51.710] - Meikeminne

Totaal niet, nee. Dit was gewoon iets wat op een gegeven moment in dat werk ... Dus zij heeft zich al doende, dus daarom ze kwam thuis oefenen om die camera een beetje onder de knie te krijgen. Dan ging ze ons filmen. En op een gegeven moment liep ik dan ook rond met die camera.

[00:04:08.300] - Anthony

Je hebt ook zo'n niet-elitaire manier van ... Als je vertelt over hoe ze film gebruikte dan en welke portretten ze maakt. Het is een heel toegankelijke en menselijke manier om met dat medium om te gaan. Niet zo de grote namen en die dan willen worden.

[00:04:33.360] - Meikeminne

Nee, ik denk wat er mij echt altijd gewoon raakte, bij al die films die ik vroeger zag als kind was gewoon dat ik echte kinderen zag die iets doormaakten wat iets bewoog in mijzelf en waarvan ik gevoel had: Ik heb hier iets van geleerd. Het heeft mij bewogen en het is echt.

[00:04:51.790] - Anthony

Ik vind het wel echt zot. Ik heb daarnet naar de laatste afleveringen van *Het Herriehofje* gekeken, die je had doorgestuurd. Hoe echt die kinderen zich gedragen. En je voelt ook bijna de intimiteit van de camera. Daarin was het dus een bewegende camera en redelijk dicht.

[00:05:20.380] - Anthony

Ja, echt heel cool. Het is elke keer dat ik er zo ontroerd door geraak, omdat het zo echt voelt. Omdat het zo zacht is ook ergens, daarmee. Je hebt zo kindjes, vind ik, waarvan je kunt zien, ze kunnen eigenlijk niet acteren. Maar ze zijn zo goed om dit te doen. Het is beter omdat ze niet kunnen acteren.

[00:05:47.760] - Meikeminne

Dat vind ik gewoon het allerbelangrijkste: typecasting. Dat ik gewoon eigenlijk heel duidelijk weet van: oké dit is ... Een soort van dit is de kwaliteit van het kind, van het personage, dus dat is wat ik wil vangen qua energie. In de casting ga ik daarnaar op zoek, zodat een kind niet moet gaan acteren. Dat een kind niet moet werken, want om op een set te staan dat is niets voor kinderen, dat is gewoon keihard werken.

[00:06:13.080] - Meikeminne

Maar als je een kind eigenlijk een speelveld kunt geven waarbinnen dat ze zichzelf mogen zijn, dan vind ik, ontstaat er magie. Dat is wel echt waar ik steeds naar op zoek ben, zodat in het moment dat goud mag ontstaan. Van niet weten waarheen gaan we, maar de genialiteit van het kind mag eigenlijk het voortouw nemen.

[00:06:34.770] - Anthony

En jij probeert zo wat te ...

[00:06:38.290] - Meikeminne

Ik probeer te faciliteren, een soort van veilig kader. En van zodra dat die kinderen voelen dat er veiligheid is, dan gaan die. Een heel mooi voorbeeld is Romy, dat meisje met Down. Ik weet dat de omroep het heel spannend vond.

[00:06:58.760] - Anthony

Je had dat ook super slecht kunnen doen.

[00:07:00.840] - Meikeminne

Ja, dat had helemaal fout kunnen gaan.

[00:07:03.280] - Anthony

Ja, want dat is ook zoiets. Je gebruikt haar ergens, als maker gebruik je ergens iets omdat je ook weet dat dat maatschappelijk nodig is. Ik heb daar echt zo wat antennes aan staan op zo'n moment.

[00:07:14.540] - Meikeminne

Ja, dat vind ik gevaarlijk dat je dat zegt, want zo werk ik echt totaal niet.

[00:07:17.920] - Anthony

Nee, dat geloof ik ook en dat ziet je ook in het eindresultaat. Maar momenteel als je naar media kijkt en ...

[00:07:24.760] - Meikeminne

Ja, nu is dat heel erg in en dat vind ik inderdaad zelf ook wel lastig.

[00:07:28.970] - Anthony

Je hebt overal de quota en de regels. Terecht denk ik, maar om als maker daarin authenticiteit te brengen, is wel echt ... De lat ligt hoog.

[00:07:36.230] - Meikeminne

Ja, maar ik moet wel zeggen dat gelijk met Dropje. Op het moment dat ik Dropje maakte, toen had ik gewoon ... Ik bedoel, dat was nog ver van de tijd waarin we heel *woke* waren over alle kinderen van alle kleuren moeten op televisie zijn.

[00:07:51.790] - Meikeminne

Ik had gewoon heel hard het gevoel op dat moment dat ik elk kind wou kunnen laten zien. Ik heb echt zoveel verschillende kinderen over de vloer gehad. Heel veel kinderen met een handicap. En gewoon echt op zoek naar: Ik wil een kind laten zien in zijn echtheid en in zijn kwetsbaarheid, zodat elk kind zichzelf kan terugzien op televisie. In een kleuterreeks waarvan ik weet dat er gewoon heel veel afleveringen komen, dat je gewoon zo'n breed mogelijk scala hebt.

[00:08:19.270] - Meikeminne

Maar het was niet dat dat op dat moment heel hard leefde. Ik had gewoon zelf daar heel hard behoefte aan. Voor mijn kinderen ook. Dat ze niet op straat gaan wijzen of vragen hebben, maar dat ze gewoon voeling krijgen met allerlei soorten kinderen.

[00:08:35.670] - Anthony

Dat is ook een beetje wat uw mama deed.

[00:08:37.990] - Meikeminne

Ja, eigenlijk wel. Ik heb daar nog nooit bij stilgestaan, maar nu je dat zo noemt. Ja, grappig.

[00:08:45.040] - Meikeminne

Met Romy bijvoorbeeld. Dat meisje met Down. Ik weet nog als zij die casting binnenkwam, ik werd gewoon verliefd op dat kind. En dan gaat het mij niet over dat dat een kind is met het Syndroom van Down. Er is iets wat mij raakt in een kind en daar ga ik mee aan de slag. Een casting kan dus ook heel lang duren, maar het kan ook bij dag twee als je iemand vindt. Dat kan ook. Dus wat dat betreft moet je daar inderdaad... Ik zeg altijd direct: Ik wil gewoon wel budget voor casting, want dat is voor mij het allerbelangrijkste. Als dat staat, dan staat het.

[00:09:17.670] - Anthony

Las ik dat je bij *Rundskop* ook casting ...?

[00:09:19.470] - Meikeminne

Ja, bij *Rundskop* heb ik de casting gedaan. Ja.

[00:09:22.190] - Anthony

Cool, hoe was dat dan om niet kinderen te casten?

[00:09:27.210] - Meikeminne

Nee, ik heb de kinderen gecast.

[00:09:31.210] - Anthony

Je hebt de kinderen gecast.

[00:09:31.290] - Meikeminne

De kindversies.

[00:09:32.320] - Anthony

Zo grappig.

[00:09:33.080] - Meikeminne

Dat is mijn ...

[00:09:33.200] - Anthony

Waarom, vind je volwassenen vies ofzo?

[00:09:38.080] - Meikeminne

Dat is gewoon niet mijn ding.

[00:09:39.560] - Anthony

Awel ja, waarom niet?

[00:09:40.060] - Meikeminne

Je hebt veel meer te maken met onzekerheden als je met volwassenen werkt, op een bepaalde manier. Of met ego's. Maar goed, ik werk ondertussen ook heel graag met volwassenen.

[00:09:53.100] - Meikeminne

Maar bij kinderen zit nog veel meer de makkelijke toegankelijkheid tot de magie. En die magische wereld, dat is iets waar ik heel graag mee werk. Dat is ook deel van wie ik ben. Met een kind kan ik direct mee in dat speelveld gaan. En met volwassenen zitten daar nog heel veel kaders en heel veel ...

[00:10:23.810] - Anthony

Wie schiet er nu door jouw hoofd?

[00:10:26.010] - Meikeminne

Nee, er schieten geen mensen door mijn hoofd. Niet per se, maar meer van ... Dat is gewoon, als volwassene hebt je gewoon zoveel lagen opgebouwd als mens. En met kinderen is dat niet. Ze zijn nog zo puur. En om met die puurheid te mogen werken, dat vind ik gewoon heel bijzonder.

[00:10:47.260] - Anthony

Ja. Ik las dat Dropje gemaakt werd in Sloterdijk, op een bedrijventerrein.

[00:10:54.540] - Meikeminne

Echt in een hele grote loods, waar het in de winter echt nog heel koud was en in de zomer verschrikkelijk heet. Maar dat was het enige betaalbare voor zo'n lange tijd. We hebben 6 maanden gedraaid.

[00:11:08.810] - Anthony

En elke scène vier keer of zoiets, las ik. Omdat je zo met Dropje moest spelen.

[00:11:14.670] - Meikeminne

Ik zou niet meer precies weten of we elke scene vier keer hebben gedaan, maar we hebben wel uiteraard heel veel ... Je hebt gewoon heel veel herhaling en met Dropje zeker in het begin moesten we ... Die wordt bestuurd door vier, soms vijf poppenspelers en dat moet dan tegenover de camera. De camera was heel beperkt, zeg maar. Er kon heel weinig. Dat was allemaal heel vast, eigenlijk tegenovergesteld aan wat ik heel vaak doe. Want ik volg namelijk meestal de kinderen, werk helemaal vanuit die kinderen en bij Dropje moest alles vast zijn. Omdat achteraf al die stokjes en al die poppenspelers uit het beeld gepoetst moesten worden.

[00:11:53.510] - Meikeminne

Dat is een totaal ander ...

[00:11:55.350] - Anthony

Ik moest van mijn dochter vragen: Waarom heeft die geen volledig handje?

[00:12:02.980] - Meikeminne

We wouden eigenlijk gewoon dat popje zo simpel mogelijk. En voor een handje, zeker als dat moet kunnen grijpen, dan heb je eigenlijk nog een mechaniekje nodig voor dat handje om dit te kunnen doen. En dan betekent dat nog een extra poppenspeler. Niks is met de computer gedaan van Dropje zelf, alles is mechanisch. Ik bedoel als die lacht, soms ik met een rem in mijn hand, een fietsrem en daar knijp ik op en dan ging die lachen. Dat is allemaal timing in het moment.

[00:12:45.350] - Meikeminne

Het is allemaal menselijk en handmatig. Het enige wat met de computer is gedaan, is het wegpoetsen. Ik denk ook dat dat uiteindelijk de ... Ik wou gewoon iets heel unieks maken, dat gewoon net het tegenovergestelde doet van de snelle, goedkope, *fast* kindertelevisie, waarin alles er heel computerachtig uitziet.

[00:13:08.490] - Anthony

Vlak.

[00:13:09.210] - Meikeminne

Ik wou gewoon echt iets ambachtelijk, waarin je gewoon de liefde voelt van de handarbeid ... Ja, dit popje is gemaakt door Emma de Swaef. En zij heeft het echt gewoon met zoveel liefde, met haar handen gemaakt.

[00:13:23.230] - Anthony

Ja, je ziet dat ook gewoon dat het zoveel textuur heeft en ook zoveel reliëf. Dat er zoveel karakter in zit.

[00:13:30.420] - Meikeminne

Het is gewoon met de hand gebreid.

[00:13:32.260] - Anthony

Dat wist ik niet, dus je zit echt op een fietsrem te duwen.

[00:13:35.220] - Meikeminne

Ja, klopt. Dropje heeft verschillende hoofden. En dan is het van: Lachhoofd, oké eventjes stoppen lachhoofd erop en daar hangen dan fietskabels aan waarmee je dan de lach kan bedienen. Simpel.

[00:13:50.280] - Anthony

Cool, ja.

[00:13:50.880] - Meikeminne

En het kwade hoofd, hij had nog een aparte fietskabel voor de frons. Zo simpel is het.

[00:13:57.730] - Anthony

Ik heb het gevoel dat er zo twee realiteiten zijn. Je hebt zo de fietsrem realiteit en de glimlach realiteit. Je hebt het bedrijventerrein en dan hebt je die zot schone set. Waar brengt je uw tijd het meest door?

[00:14:18.980] - Meikeminne

In de wereld van de magie. Ik was echt 6 maanden in die wereld. Met bepaalde trippeltjes en bepaalde ... Waarin ik op een gegeven moment zo één was ... Ik heb de dropje echt geregisseerd vanuit bijna ... De spelers keken naar mij en ik was gewoon een soort van Dropje. Dan ging ik lachen of dan ging ik een hupje doen, of dan ging ik vanuit mijn enthousiasme bepaalde dingen doen. De spelers die gingen daarop anticiperen met Dropje. Dus die keken alleen maar naar mij en die gingen ondertussen Dropje bewegen.

[00:14:53.924] - Tom

Ja, echt live een soort van een feedback.

[00:14:54.050] - Meikeminne

Ja, ik zat altijd super dichtbij. Dus Dropje is wat dat betreft echt een verlengde van mij. Dus als je zegt: Waar ben je dan? Ik ben gewoon in die magie, ik ben in die bubbel.

[00:15:05.490] - Anthony

En heb je dan zo van die schotjes staan in jouw hoofd om zo wat het stuk van het bedrijventerrein ...

[00:15:09.370] - Meikeminne

Ja, maar dat heb ik. Want ik heb ADD en ik kan echt heel extreem focussen, als iets mijn interesse heeft. En dat laatste is heel belangrijk.

[00:15:23.860] - Meikeminne

Die hyperfocus eigenlijk. Ik kan echt verdwijnen in mijn eigen wereld en daar helemaal in opgaan en dat is echt een kwaliteit, maar uiteraard heeft dat ook andere kanten. Maar goed, dit is de kwaliteit van het ADD.

[00:15:40.070] - Anthony

Het is ook spannend, omdat je moet ook ergens de vertaalslag maken. Dat kan ik goed begrijpen denk ik. Zo het erin zitten en de ... Maar je gebruikt ook een stukje het bedrijventerrein om die wereld te creëren. Dus ik vraag me af hoe dat dan voelt om die ... De achterkant van de coulissen, om daar mee bezig te zijn. Ik weet niet hoeveel dat jij daarmee moet bezig zijn, want iemand anders kiest de fietsrem.

[00:16:08.200] - Meikeminne

Ik ben daar voortdurend mee bezig natuurlijk. En ik denk dat ik daarin ook best streng ben en dat voor de mensen die met mij samenwerken daarin, dat die dat misschien zullen beamen, maar langs de andere kant ...

[00:16:20.880] - Anthony

Wat bedoel je daarmee, ik ben daar streng in?

[00:16:22.720] - Meikeminne

Ja, dat ik heel precies weet waar ik naartoe wil. Dus als iets niet de juiste kleur heeft, dan heb ik zoiets van: Dat moet echt in een andere kleur, want het is gewoon belangrijk in de combinatie van de kleuren. Dus deze kleur is niet goed. Snap je? Dat ik daarin heel goed weet wat ik wil. Ik ben altijd op zoek naar een bepaald soort gevoel.

[00:16:44.180] - Meikeminne

En dat is heel moeilijk om dat te kunnen uitspreken, om daar woorden voor te vinden. Omdat ik werk met energie, ik werk gewoon energetisch. En dat is soms moeilijk ook om dat uit te spreken naar mensen toe. En meestal doe ik dat niet, dat klinkt heel spiritueel en zweverig.

[00:17:00.010] - Meikeminne

Maar ik merk ook meer en meer van: Ik hoef dat niet meer te verstoppen, dit is gewoon wie ik ben. En hoe meer dat ik daar gewoon voor uit kom, hoe meer ik merk dat dat ook oké is. En dat mensen dat ook aannemen.

[00:17:12.720] - Anthony

Ik had onlangs met een regisseur een gesprek over het woordje 'manipuleren'. Ik denk dat hij me zei dat hij het jammer vond dat dat zo wat een negatieve connotatie heeft. Dat naar zijn gevoel iedereen dat in een bepaalde mate doet. Als je interageert met andere mensen. Als je jouw emoties laat zien, of als je luider praat, stiller praat, of je doet een bepaalde handeling. Je bent ergens iemand aan het beïnvloeden, er is een interactie. Er zit iets van manipulatie, ook al is het heel homeopathisch van hoeveelheid.

[00:17:52.930] - Anthony

En dat die als regisseur ook dat probeert te omarmen, dat dat iets is wat die ook goed kan en dat ten dienste van iets mooi probeert te gebruiken.

[00:18:07.930] - Meikeminne

Ik zou het woord manipuleren zelf ook niet gebruiken, maar eerder orkestreren, dat je eigenlijk meer luistert naar wat er zich aandient.

[00:18:16.232] - Anthony

Maar snap je de...

[00:18:16.700] - Meikeminne

Ik snap zeker de nuance. Maar ja, voor mij zit daar inderdaad ergens een negatieve connotatie aan waar ik zelf niet zou kiezen voor het woord 'manipulatie'.

[00:18:27.110] - Anthony

Maar het is wel wat je goed kunt. Zo voelen van: wat heb je nodig om te kunnen zijn.

[00:18:34.570] - Meikeminne

Ja, op een bepaalde manier zeker wel. Maar ik voel mij daar meer een orkestreerder in, een dirigent, die dan eigenlijk gaat ... Misschien komt het uiteindelijk op hetzelfde neer, maar ik verkies dat woord. Ik zal het zo zeggen.

[00:18:46.800] - Anthony

Ik ook. Daar zit ook 'orkest' in. Je ziet je zo met een stokje zwaaien. Dat is al veel toffer. Maar ik vind het wel mooi om er zo over te praten, want het verzacht het ergens ook wel of zo. Dat woord voor mij.

[00:19:07.650] - Anthony

Ook het idee dat iedereen dat ergens doet, en dat erkennen van uzelf dat je dat kunt. Dat je antennes hebt die goed voelen van: je zit niet op u gemak, er is hier lawaai en ik denk dat dat jou stoort. En proberen om ... Ik moet zo een beetje denken aan curling. Ken je curling?

[00:19:34.340] - Anthony

Dat is zo op een soort van schaatspiste, dat je zo wat ... Eigenlijk een beetje bowling, maar op een ijspiste. Dus er ligt daar een bol, volgens mij. En iemand anders heeft ook zo'n bol vast, die glad is aan de onderkant. En die gooit die over het ijs en dan iemand anders van het team, moet zo wat kiezen hoe hard dat hij het ijs boent, voor de aankomende puck. Om te zien dat die zo dicht mogelijk kan landen bij zijn doel.

[00:20:13.460] - Anthony

Dat is zeer slecht uitgelegd, maar zo'n beetje ...

[00:20:15.020] - Meikeminne

Het gaat erover of je de weg op de juiste manier plaveit, of 'manipuleert' om de bal daar te krijgen, waar je hem wilt krijgen.

[00:20:29.340] - Anthony

Ja, dat.

[00:20:30.140] - Meikeminne

Ja, maar ik moet zeggen dat ik meer en meer de schoonheid zie van eigenlijk nog meer achterover te leunen en niet te veel te willen manipuleren of orkestreren. Maar eigenlijk echt te kijken van wat wil er zich aandienen in een scène. Terwijl als ik terugdenk aan mijn eerste langspeelfilm, dat was gewoon één grote stress.

[00:20:56.210] - Meikeminne

Dat is een wereld van verschil met hoe ik nu op set sta. Ik denk dat dat ook het schone is van hoe je mag ontwikkelen als mens. Dat je gewoon in bepaalde gebieden waarin je mag groeien, dat je gewoon echt meer vertrouwen krijgt en meer ruimte durft innemen. Dat vind ik echt heel schoon.

[00:21:21.700] - Anthony

Een mooi contrast dat je enerzijds zegt: Het meer loslaten en het meer laten gebeuren. Wat zo wat een terugwijken zou kunnen zijn en dan anderzijds gebruik je de woorden 'dat je meer ruimte mag innemen'. En die twee lijken zo ...

[00:21:39.710] - Meikeminne

Die gaan echt hand in hand.

[00:21:40.830] - Anthony

Ja.

[00:21:46.600] - Meikeminne

Terwijl dat inderdaad, dat lijkt te botsen. Maar meer en meer merk ik dat hoe meer ik mezelf laat zijn in het moment. Dan geef ik mezelf ook een plek, maar kan ik ook vanuit een rust kijken naar wat er nodig is. En eigenlijk geldt dat voor alles in het leven. Merk ik toch meer en meer.

[00:22:11.860] - Anthony

Hoezo?

[00:22:12.140] - Meikeminne

Ja, ik heb het gevoel dat hoe minder ik dingen wil, maar mezelf de ruimte geef om achterover te leunen en te kijken wat het leven wil. Hoe meer dat er dingen naar mij toe komen, die ik niet had kunnen bedenken. Een soort van niet in afwachting ben, maar wel heel erg in het vertrouwen dat de dingen die zich willen ontfouwen, zowel in mijn werk als in mijn leven, dat die zich gaan ontfouwen als ik daar voor open sta, en als ik daarnaar luister. Zonder te veel te bedenken hoe de dingen moeten zijn.

[00:22:51.440] - Anthony

Kan ik zeggen dat je iets minder voorop loopt?

[00:22:54.400] - Meikeminne

Ja, misschien wel.

[00:22:55.400] - Anthony

Zo wat meer tussen de ...?

[00:22:58.800] - Meikeminne

Ja, ik denk dat dat ook wel te maken heeft ... 6 jaar geleden ben ik mijn moeder verloren, heel plots. En dat dat ook toch een stuk gebracht heeft van: het belang van hoe de dingen zich verhouden tot mekaar. Wat is echt belangrijk in het leven?

[00:23:20.030] - Anthony

Ik ben aan het denken hoe dat ... Even goed begin je op zo'n moment meer voorop te lopen of zo.

[00:23:33.620] - Meikeminne

Ja, ik denk dat ik dat in het begin ook wel gedaan heb, want vlak daarna ben ik Dropje gaan maken.

[00:23:38.240] - Anthony

Veel seturen gemaakt.

[00:23:39.500] - Meikeminne

Ja. Dus dan ben ik daar ten volle ingevlogen. Maar Dropje heeft mij gewoon heel veel levensvreugde gebracht. Op een moment waar het gewoon ook heel verdrietig was.

[00:23:56.710] - Meikeminne

Ja, ik weet het niet. Dropje heeft mij ook heel erg geleerd. Dat is grappig. Hoe dat zo een personage, of een fictief personage, maar ik vind dat zelf heel erg de kwaliteit van Dropje. Gewoon in het moment, de verwondering voor het moment.

[00:24:09.170] - Anthony

Ik moet zo denken, ik ben blij dat die er was om u te troosten. Het is ook zo'n heel troostend figuurtje. En als je zegt: Ik was de mimiek aan het geven, die die poppenspelers mij dan teruggaven, dan denk ik: ik ben zo blij voor u. Dat dat er was.

[00:24:28.030] - Meikeminne

Dat is ook zo, ja. Want mijn moeder heeft Dropje nog gekend, maar niet in de ... Ze wist dat ik ermee bezig was, en ze heeft dat hele maakproces nog meegemaakt. Maar één van de dingen die ze zei was: Ik ben zo blij dat jij zoiets gaat maken, wat vreugde brengt en wat humor brengt. Want dat past veel beter bij jou, dan al die zware dingen. Want hiervoor had ik best zware dingen gemaakt en dan kwamen mensen altijd huilend buiten. En Dropje was eigenlijk het eerste luchtige en met humor. En ik heb daar zo van genoten.

[00:25:05.700] - Anthony

Dat is grappig, ik heb een interview van jou gehoord op Radio 2.

[00:25:09.740] - Meikeminne

Een interview van mij gehoord?

[00:25:10.860] - Anthony

Ja, op Radio 2.

[00:25:11.540] - Meikeminne

Dat moet al lang geleden zijn.

[00:25:11.740] - Anthony

Ja, niemand wil met jou praten, want je maakt kinderfilms.

[00:25:17.850] - Meikeminne

Ik maak kinderfilms, niemand wil praten.

[00:25:21.330] - Anthony

Wat is dees? Meike wie? Dat is die die genomineerd is geweest voor de Emmy.

[00:25:26.960] - Meikeminne

Ja, ja.

[00:25:30.240] - Anthony

Ja, een interview op Radio 2, na *Cloudboy*. De dag voor *Cloudboy* uitkwam op Radio 2. Waarop de persoon die jou interviewde vroeg van: Maar het is ook een positieve film. En jij heel gretig antwoordde: Ja, want ik vind dat belangrijk voor kinderen, dat we positieve verhalen vertellen.

[00:25:53.090] - Anthony

Dus dat is ook toen al.

[00:25:56.040] - Meikeminne

Ja, daar ligt gewoon mijn soort van passie en mijn missie om iets te bewegen bij die kinderen. Een soort van dat je altijd, in het moment, als je iets aangereikt krijgt, de keuze hebt in hoe je reageert op de dingen. Er zijn altijd mogelijkheden, er zijn altijd oplossingen. En dat ik dat eigenlijk bij een kind wil losmaken. Het besef... Natuurlijk gaat dat niet direct in het besef zijn bij een kind, maar je raakt wel ergens een onderlaag aan, een soort van onderbewustzijn.

[00:26:29.800] - Meikeminne

En als een kind op heel jonge leeftijd al meekrijgt van ik heb altijd een keuze en er is altijd voor alles een oplossing, als ik maar geloof en mezelf durf open te stellen voor de keuze en de oplossing, dan is die er. En als ik dat mag meegeven aan kinderen die straks volwassen zijn en onze toekomst zijn... Dat is voor mij. Daar draait het om. Ik word daar ook emotioneel van als ik het zeg. Ik vind dat zo schoon.

[00:26:55.110] - Anthony

Ik moet denken aan iemand die mij vertelde hier dat de dingen die je kunt geven, dat dat de dingen zijn die je vaak ook het meest nodig hebt.

[00:27:06.550] - Meikeminne

Absoluut.

[00:27:07.620] - Anthony

Dus als je zo die opties bij kinderen, als je dat kan geven, van hen te laten zien van: er is altijd een keuze, dat dat ook hetgeen is waar je zelf naar hunkert. Zo van: Herinner mij aan het feit dat ik niet vast zit.

[00:27:21.480] - Meikeminne

Ja, ik denk, er is bij mij altijd een soort van ontzettend groot verlangen, om niet de norm en de standaard weg te gaan, maar om iedereen wakker te maken van: Ga uw eigen weg en maak uw eigen keuzes, ook al zijn die heel erg anders of raar. Ik heb altijd het gevoel gehad dat ik raar was voor mijn omgeving en ik heb dat heel vaak ook moeten horen. Maar gaandeweg heb ik echt geleerd dat dat eigenlijk een ontzettend mooie kracht is. De manier hoe ik naar de wereld kijk, dat is voor iedereen anders. Hoe jij naar de wereld kijkt, hoe de wereld bij u binnenkomt, hoe jij de wereld ervaart, is zo anders dan hoe ik dat doe.

[00:28:03.020] - Meikeminne

En dat het ene niet beter of slechter is, terwijl heel vaak bepaalde kaders de norm zijn. En dat ik van kinds af altijd heel sterk het gevoel heb gehad dat ik tegen die kaders en die structuren en ik kon ook niet goed met autoriteit om, altijd daar tegenaan wou schoppen, omdat ik heel sterk voelde van: Dat is net de schoonheid van elke mens, dat iedereen een beetje anders is. En ik kan dus heel hard verliefd worden op een anders zijn van iemand. Van iets wat jij hebt, wat iemand anders niet heeft, wat naar voren komt. Ja, en ik vind, dat missen we nog zo in onze ... Ik vind dat daar veel meer oog voor mag zijn.

[00:28:39.970] - Anthony

Vind je mensen soms een beetje saai? Doorsnee?

[00:28:44.250] - Meikeminne

Ik vind het heel lastig als het alleen maar koetjes en kalfjes zijn en politieke dingen, daar ben ik niet thuis. Dat is niet mijn wereld. En dan voel ik mij ook echt beperkt. En dan word ik vaak klein. Word ik onhandig, ga ik stomme dingen zeggen.

[00:29:05.730] - Meikeminne

Omdat ik mij daar niet in thuis voel. Ja, ik weet niet, ik kan dat gelijk niet anders zeggen. Waar ik naar op zoek ben is diepgang, is: Wie ben jij? Wat heb je te brengen?

[00:29:18.210] - Anthony

Ik denk dat ik zelf vroeger voor deze job vaak zei dat ik smalltalk vervelend vond. Dan heb ik hier heel veel niet-smalltalk gehad, tot ik dit vervelend vond. Ik ben daar uiteindelijk ook genuanceerder in, dat het mij meer was van: Het is mijn niet zozeer de smalltalk, want ik kan echt van smalltalk genieten. Maar ik kan soms het gevoel hebben dat ik met een mens onder een stolpje aan het praten ben en dat alles wat eruit komt, zo wat dof en gepoetst is.

[00:29:47.590] - Meikeminne

Ja, door bepaalde kaders.

[00:29:48.470] - Meikeminne

Where are you?

[00:29:50.950] - Anthony

Ja, je staat niet aan.

[00:29:53.040] - Meikeminne

Ja, voilà, precies dat. En dan ga ik dus ook uit. En dan ben ik gewoon heel hard op zoek naar waar het wel aan is.

[00:30:00.120] - Anthony

Dat doet mij zo wat pijn.

[00:30:01.700] - Meikeminne

Dat doet mij ook pijn. Ik herken dat heel hard. Ik kan daar echt heel erg hartzeer van hebben. Ik kan daar heel ongelukkig van worden. Dus ga ik in mijn leven gewoon op zoek naar - en probeer ik ook zelf te creëren - naar wat jij zegt en ik denk uiteindelijk is dat wat jij doet. Jij gaat bij mensen op zoek naar hun authenticiteit. Je gaat op zoek naar de *spark*. Waar zit die *spark*?

[00:30:25.830] - Anthony

Wanneer staat die aan?

[00:30:26.390] - Meikeminne

Ja, wanneer staat die aan? Ik denk daarom werkt jouw programma ook zo goed. Mensen hebben dit nodig. Mensen moeten zich kunnen voeden met die *spark*.

[00:30:51.800] - Anthony

Heb jij dan niet dat als je die subsidie niet haalt, of dat je zo ziet wie dat het allemaal wel haalt, dat je het gevoel hebt: Zie je mijn genie dan niet?

[00:31:04.250] - Meikeminne

Nee, dat sowieso niet. Ik vind dat soms lastig om te zien inderdaad, van waar er dan geld naartoe gaat. Of toen bij die Emmy bijvoorbeeld, waar dat we toen met Dropje genomineerd werden. Wat toen uiteindelijk won. Dan dacht ik echt: dit is weer zo'n soort *crappy* commercieel iets. En dan waren we heel blij dat we wel gezien waren en de kwaliteit van Dropje wel gezien werd internationaal.

[00:31:38.780] - Anthony

Dat is wel zot.

[00:31:40.470] - Meikeminne

Dat blijft gewoon wel heel leuk. Maar dat het dan uiteindelijk ... Dat dan toch weer zo iets commercieel en ook vrij ongeloofwaardig. Ik vond dat echt qua kwaliteit dat ik echt dacht: dat is nu precies wat ik niet wil maken. Maar ja, ook daar leer je gewoon: er zijn gewoon verschillende smaken.

[00:32:07.420] - Meikeminne

En er zijn vast ook mensen die het verschrikkelijk vinden wat ik maak. Dus er zijn ook echt ouders die zeggen: Mijn kind kan daar echt niet naar blijven kijken, want het gaat veel te traag. Naar Dropje bijvoorbeeld. Dus dat snap ik ook. Elk kind moet kunnen bediend worden.

[00:32:27.940] - Meikeminne

Of nee, er moet gewoon voor iedereen iets zijn. Soms is het gewoon heel fijn om de bevestiging te krijgen, maar ik heb ook al geleerd dat zeker in de professionele filmwereld, voor kinderfilm is er gewoon

veel minder aandacht en platform. Het lijkt alsof het minder belangrijk is, want er is ook altijd minder geld. Dat is toch wel jammer.

[00:33:05.490] - Meikeminne

Terwijl ik denk: hallo, dit zijn de mensen van de toekomst. Als wij nu dingen kunnen wakker maken bij hen, dan kunnen zij op een andere manier straks onze regering gaan leiden. Als wij nu dingen wakker maken bij de wetenschappers van morgen, dan kunnen zij fantastische uitvindingen doen. Dus ja, ik heb daar zo'n overtuiging in dat dit het allerbelangrijkste publiek is, maar daarin is het filmfonds en alle andere ... De filmwereld vindt dat precies minder belangrijk, op de één of andere manier. En de media ook.

[00:33:35.290] - Anthony

Ik heb in heel het krantenarchief, waarin je kan opzoeken... Het Belgische, dus Vlaanderen en Wallonië. 'Meikeminne Clinckspoor Emmy' ingetypt ...

[00:33:44.130] - Meikeminne

Waarschijnlijk stond het er niet in.

[00:33:44.370] - Anthony

Niks.

[00:33:46.570] - Meikeminne

Nee, dat is dan ook weer omdat ik in Nederland natuurlijk ondertussen al 15 jaar werk.

[00:33:52.810] - Anthony

Ja, maar dat is toch gestoord? Ik vind dat echt gestoord.

[00:33:57.370] - Meikeminne

Nee, we hebben toen een radio-interview gehad met een Nederlandse zender, ik zou ook niet meer weten welke, maar dat was het. Ik hoef niet in beeld, daar gaat het mij niet om. Waar ik lawaai wil maken, is dat er meer geld komt en meer ruimte komt en dat het meer gezien wordt hoe belangrijk het is. Dat wij het publiek van morgen bewegen.

[00:34:27.830] - Anthony

Ja, ik denk ook... Want dat voel ik minder, maar zo de kunstvorm, of hoe ... Ik vond Dropje zelf ook gewoon heel goed, als volwassene. En dat er zo iets gemaakt kan worden, dat voel ik heel hard. Dat die kunstvorm anders dreigt verloren te gaan. Of dat er zoveel te winnen valt bij als die er wel is. Alleen al in het plezier om dat te maken en hoe je dat voelt in dat eindproduct.

[00:35:09.740] - Meikeminne

Maar ik denk dat is in de kern ook wat ik probeer te zeggen: het belang dat er dus wel meer geld is, zodat er tijd en ruimte is om iets te maken waar gewoon echt met hart en liefde, maar ook dus met veel tijd aan gewerkt is. En dat gaat gewoon niet voor weinig geld, deze dag. En ja, dat kan natuurlijk altijd, maar dat gaat altijd ten koste van andere dingen.

[00:35:34.140] - Meikeminne

Nog steeds krijg ik in mijn mailbox van mensen die ik niet ken, dankjewels. Van ouders, van 60'ers die zeggen: Ik ben grote fan. En ik kijk dagelijks een Dropje, omdat het mij rust brengt. Mensen in coronatijd die mij contacteren van: Ik en mijn man kijken dagelijks een Dropje, gewoon omdat het ons even verbindt met het geluk van het leven, met de kleine dingen.

[00:35:59.040] - Anthony

Ik kan me dat wel voorstellen.

[00:35:59.520] - Meikeminne

Daar word ik gewoon zo blij van, ook al de mensen die dat doen en die de moeite nemen om even te noemen. Ook zo jonge ouders van: Oh, dankjewel dat je dit doet, want dit is echt een verademing voor mijn kind.

[00:36:13.870] - Anthony

Ik moet ook zelf zeggen, ik heb bijvoorbeeld nu om *Het Herriehofje* te kijken. Ik heb het echt afgehouden tot daarnet, een uur en een half geleden. Omdat ik ook en misschien zit het daar ook ... Ik had geen zin om te voelen, snap je?

[00:36:32.550] - Anthony

Ik kan dat ook bij mezelf echt hebben dat ik zo ... Ik weet wat het met mij gaat doen en ik kan daar gewoon even niet ... Dus ik kan misschien dat ook wel begrijpen bij mensen die gelijk met Dropje of met ... Het raakt elke keer, maar soms denk je ...

[00:36:54.370] - Meikeminne

Moet ik daar naartoe?

[00:36:54.820] - Anthony

Dat je liever zo wat *teflon* rondloopt, of zo.

[00:36:58.530] - Meikeminne

Ja. Ik denk dat heel veel mensen, dat is waar we het daarnet over hadden van: Sta je aan? Sta je in verbinding met wat je voelt en wat er ... Heel veel mensen zijn vies van gevoelens tegenwoordig, terwijl het belangrijke is dat we net voelen, maar dat we ook beseffen dat we ons gevoel niet zijn.

[00:37:17.160] - Meikeminne

En dat is ook echt iets wat ik mijn kinderen probeer mee te geven van: Als je verdrietig bent, huil. Alsjeblieft, huil. Want als je je verbindt met wat jou verdrietig maakt. Kijk, en nu ga ik naar het Nederlands, omdat ik met mijn kinderen, die spreken Nederlands. Die spreken gewoon Hollands eigenlijk. Maar dus als ik mijn dochter voor mij zie.

[00:37:34.910] - Meikeminne

Als je je verbindt met wat jou verdrietig maakt en je huilt, dan laat je het ook weer los. En dan besef je dat het gevoel niet ... Jij bent het gevoel niet. En dan mogen de gevoelens door ons heen bewegen. Zo vaak als "Je moet niet huilen", als dat gezegd wordt, wat gebeurt er? Dat parkeert zich ergens in jouw lichaam.

[00:37:59.710] - Meikeminne

Maar als dat zich blijft parkeren, een heel leven lang, dan worden wij gewoon een soort van gepantserde ...

[00:38:06.740] - Anthony

Ken je dat manneke uit *Tiktak* vroeger. Als die iets dronk, dat hij zich zo vulde.

[00:38:11.500] - Meikeminne

O ja, in een bepaalde kleur.

[00:38:13.940] - Anthony

Dat is kei schattig.

[00:38:14.260] - Meikeminne

Dat was wel heel schoon, ja.

[00:38:14.330] - Anthony

Vol met traantjes.

[00:38:17.300] - Anthony

Ja, van het te voelen dat het ook wel gewoon beweegt. Van er niet bang van te zijn.

[00:38:27.770] - Meikeminne

Het belang van het mogen voelen van emoties en bewustzijn dat wij niet die emoties zijn. In tegendeel dat als de emoties gewoon mogen bewegen en er mogen zijn, dat je veel dichterbij wie je echt bent. Daar ben je.